

enkelte rent militære Grunde. Man maa altsaa, hvis man vil have Klarhed over dette Forhold, tænke sig selv til det. Naar jeg da skal gjøre mig Nede derfor, maa jeg sige, at, hvad først angaar de politiske Grunde, kan der ingen saadanne være. Vi have jo vel hørt idag, at det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosen) kalder det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds for Lovforslagets Fader (Berg; Det er en Misforstaaelse!). Ja, jeg antager ogsaa, at det er en Misforstaaelse, og tror ikke, at det ærede Medlem er Forslagets Fader. Jeg veed jo vel, at det ærede Medlem til Finantslovens 3die Behandling havde stillet nogle Forslag, sigtende til at indskrænke Leirpøvslerne fra 45 Dage til 30; men jeg nærer tillige den Overbevisning, at hverken Negeringen eller noget Medlem i denne Sal og mindst det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har troet, at han vilde være istand til at gennemføre en saadan Indskrænkning ved Ændringsforslag paa Finantsloven. Hvad de militærpolitiske Grunde angaar, er der besejret Anledning til at tage dem i Betragtning. Det kunde jo tænkes, at man haabede ved at give efter paa dette Punkt, ved at følge den Tilbøielighed til Indskrænkning af disse større Øvelser, som oftere er kommet til Orde her, ved Hærlovens Revision at kunne komme hurtig over andre Punkter. Jeg tror imidlertid, at efter den Erfaring, som vi der have sidet i Herudvalget i en Række af Aar besvære, have hørt, vil man let komme til det modsatte Resultat, nemlig dette, at netop den Omstændighed, at man her havde Noget at saa af paa til Gjengæld for andre Forbringere, var, om jeg saa maa sige, et overordentlig godt Kort at have paa Haanden, og desom det altsaa her skulde være Tale om militærpolitiske Grunde, maatte de i meget høj Grad være mod Forslaget istedetfor for det. Tilbage staar altsaa de rent militære Grunde. Jeg kunde vel have megen Lyst til at gaa nærmere ind paa dette Punkt; men det forekommer mig, at det allerede er blevet saa almindeligt og tilbøielig saa bredt behandlet idag, og da jeg deler i alt Væsentligt de Anskuelser, der fra de militære Herrer's Side ere fremsatte her, skal jeg heller ikke komme ind derpaa i nogen væsentlig Grad. Ganske vist er heller ikke den høitærede Ministers Udtalelse til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) meget indbydende til at drøfte den rent militære Side af Forslaget, i hvert Fald ikke for den, der har noget Kontorarbejde, idet man ikke kan vide, hvormeget af dette Arbejde den ærede Minister anser for tilstrækkeligt til at lade sig komme udenfor Nummer med Hensyn til at have en vel begrundet Mening om disse Spørgsmaal. Men der er dog et Par enkelte Ting, jeg gjerne for et Dieblit vilde komme ind paa. Et af Ministerens Hovedformaal med dette Forslag er jo det, at erfare, om man ved Jernbaner og

Dampskibe, altsaa overhovedet Transportmidlerne, er i Stand til at koncentrere Tropperne hurtigt, og fra flere Sider er der da gjort opmærksom paa, hvor besynderligt det er, at vi, der have kæmpet saa overordentlig meget for, at der skulde gjøres Forbedringer i denne Transportmaade, kunde have Noget imod, at der nu anstilledes Prøver dermed. Nei, naturligvis kan man ikke have Noget imod, at det bliver prøvet; men jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, at det, som vi have bestræbt os for at faae at vide, rigtigst var, hvor hurtigt Tropperne kunde koncentreras, men ikke, naar der er Tale om, at den almindelige Trafik bliver bibeholdt. Det Spørgsmaal, den høitærede Minister ønsker besvaret, har hidtil ikke interesseret noget Menneske. Det er først nu, at det paa eengang kommer frem som interessant Spørgsmaal; Interessen berøvet ser jeg imidlertid ikke. Jeg tror, at man med Hensyn hertil kunde hurtigere komme til et Resultat, nemlig ved en Skrivelse til de to Seriebanebestyrelser, hvorefter man da kunde faae alle de Oplysninger, man ønsker, og som overhovedet vilde kunne tjene til Besvarelse af Spørgsmaalet. Det er nemlig klart, at erklære Jernbanebestyrelserne, at de vilde kunne gjøre det paa den og den Tid, er der ikke ringeste Grund til ikke at tro det, og hvis de erklære, at de ikke kunne gjøre det, vil Ingen, heller ikke den ærede Krigsminister, tvinge dem til Forsøg derpaa. Jeg kan ikke udtale mig med nogen Bestemthed om, hvorvidt den høitærede Minister er istand til at koncentrere Tropperne ved Hald paa 2 a 3 Dage. Det kommer jo ganske an paa, hvad den høitærede Minister forstaar ved, at den ordinære Trafik ikke skal standses. Det er nemlig et Spørgsmaal, om den høitærede Minister ved den ordinære Trafik forstaar den Trafik, som repræsenteres ved de ordinære Løg; thi den høitærede Minister er vistnok ikke uvidende om, at der ogsaa er en ordinær Trafik, som drives med Extratog, nemlig for at transportere Kreaturer og Gods, hvilken Trafik jo er bragt i et bestemt System for Statsbanernes Bedkommende og gaar Dag og Nat. Det er jo naturligt, at enkelte af disse Extratog komme til at falde bort, forsaavidt som der ikke er Gods eller Kreaturer at transportere; men til ordinær Trafik maa disse Løg egentlig ogsaa regnes. Spørgsmaalet om, hvorvidt det er en regelmæssig eller uregelmæssig Trafik, er jo saaledes et Spørgsmaal, som er meget vidt eller meget smalt, efter som man tager det. Der som det er saaledes at forstaa, at det kun er de ordinære Løg, som skulle bevares, saa er det naturligtgjort. Tager man de 7 eller 8 Extratog, som gaa regelmæssig, men som ikke høre til de ordinære Løg i den Forstand, saa kan det gjøres; men vil man ikke tage dem med, saa kan det meget let være, at man kommer til kort, idet det vil blive vanskeligt at skubbe mange nye Extratog